

Fa deu anys que es va iniciar la "pregària virtual".

Repasant els correus rebuts i les cartes classificades n'hi ha una d'anònima que voldria comentar. Només un breu fragment: "Quanta soledat innecessària i quanta necessitat de bona companyia!!"

Has estat una bona estona repetint mentalment aquesta expressió de la carta oblidada durant tants anys. Encara no et sents capaç de donar-li la raó al 100%, doncs la seva contundència t'ha deixat ben perplex. Però si que et queda clar que els seus missatges sobre la soledat innecessària i sobre la necessitat de bona companyia responen a realitats molt actuals i que possiblement les viu molta gent. Per tal d'aclarir-te has entrat en un cafè, t'has assegut en la taula més amagada, i has demanat una cervesa. Després has tret la llibreta que en dius "full de ruta" i has estat escrivint una estona .

Realment no sé qui ets el que vas escriure aquesta frase; però, passats 10 anys, em sembla que encara és més actual. M'encantaria conèixer-te. Quasi tota la correspondència d'aquells anys era de persones joves, i ara ja no ho deus ser tant. Ha anat minvant la soledat innecessària? Has anar creixent en bona companyia?

Poc a poc vaig entenent que molts cops som nosaltres mateixos els qui ens creem la sensació de soledat. Fàcilment ens formem unes expectatives irreal, somnis carregats de buidor, i és clar, a vegades ens sentim sols tot i estar enmig de moltes relacions familiars i amicals, relacions que a altres persones els comunicarien pau, joia del compartir i demanda senzilla de suport.

Per altra banda, tens raó, necessitem de bones companyies, amics veritables, amors realistes i fidels, compromisos estables, trobades clares, directes, senzilles i afectuoses.

Al cap d'una llarga estona, t'has alçat, has pagat la consumició, has sortit al carrer i mentre anaves a buscar el metro i deies al Senyor: "Ajuda al nostre cor per tal que esdevingui senzill i sense massa complicacions, transparent com l'aigua, que sàpiga gaudir de la quotidianitat. Ajuda'ns a ser bona companyia pels amics, els de casa, per tothom que s'apropi a nosaltres. Que ens conformem amb la soledat necessària per una vida personal interior serena i amable. Esdevenir companys reals, amb la porta oberta. Una mica com Tu fas amb nosaltres".

Bon Any Nou !!!

Jesús Renau sj.
